

un model de vida. D'esta societat de consum no podem escapar ni a l'hora de fugir de viatge, ja que són les agències qui ens dirigiran on a d'elles els interessarà més.

Tota eixa menjamenta de coco de la que no som conscients, és la que farà augmentar el nostre grau d'integració social.

El fi de tanta monopolització cultural, musical, artística i a tots els nivells, és fer-nos paréixer al model de ciutadà que ens van imposant. Que ara convé menjar molta verdura, escoltar cant gregorià i tindre un cotxe sense rodes, doncs açò serà el que vorem als anuncis, lletgirem a les revistes o comprovarem que fan els veïns més "enterats".

La paraula que resum esta realitat és MANIPULACIO. I és molt trist que la part negativa del món: misèria, guerra,

perill nuclear, soledat a les grans ciutats o fam a certs països aparege canviada als minjans de comunicació. Els quals tenen un poder grandios que s'està utilitzant anadequadament, en mans dels que menys necessitat mostren de donar el seu missatge.

Només ens quede esperar que el poder d'informar i, al fi i al cap, comunicar, passe a un major nombre de persones.

O prompte, al vore el telediari, qualsevol paregut amb la realitat, serà pura coincidència.

NOTA: Esta reflexió ha vingut a conte a partir de la canço de Tracy Chapman. Ere massa certa per ignorar-la.

DORIS

PER A TU, KOLEGA!!

PER A TU, que estàs fet pols, no tens ni un punyetero duro a la butxaca ni saps com aconseguir-lo.

PER A TU, que no aguantes l'estudi forçat de coses imbècils, l'escola-presó, el professor-polícia o al pedant del costat.

PER A TU, que sents agonia al comprovar cada dia que eres considerat/ada objecte sexual.

PER A TU, que pateixes la mili però el neges a que te manen, te traten com a un número i t'obligen a fer algo que no vols.

PER A TU, que estàs penjat tot el putó dia i que només veus el cel quan tens polvo d'estrelles a la vena.

Açò es per a tu, Kolega, i per a mi que mos bull la sang de soportar un present que ni d'hosties volem.

PERA TU, i per a tots aquells que

mos rebelem contra l'autodestrucció que ens reserven; ja que sobrem molts i no saben qué fer amb nosaltres... presos, heroïna, misèria, fam, guerres localitzades. Ho han intentat tot, només els quede l'holocaust.

Açò és per a tu, Kolega, i hostia! per a que es donen conte d'una vegada dels seus punts dèbils, de que podem foterlos l'invent creant espais de llibertat.

Agafem força per tirar en davant i ser reconeguts com a PERSONES.

Una Kolega.

